

**UCHWAŁA NR XXIII/146/2026  
RADY POWIATU CHODZIESKIEGO**

z dnia 27 maja 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy  
Rodzinie w Chodzieży**

Na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) Rada Powiatu Chodzieskiego uchwala, co następuje:

**§ 1.** Po rozpatrzeniu skargi Pani D.G zam. w Studzieńcu na działalność dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Chodzieży uznaje skargę za bezzasadną.

**§ 2.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

## UZASADNIENIE

Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności dyrektora jednostki organizacyjnej powiatu, z wyjątkiem spraw należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, jest rada powiatu.

Pani D.G. zam. w Studzieńcu wniosła w dniu 9 kwietnia 2026 do Rady Powiatu Chodzieskiego skargę na działania Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Chodzieży w zakresie nieprawidłowości naruszających przepisy ustawy o wspieraniu rodziny i systemu pieczy zastępczej a także zasad rzetelnego działania administracji publicznej.

Skarga dotyczyła nienależytego wykonywania zadań przez pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Chodzieży w zakresie prowadzenia procesu kwalifikacyjnego skarżącej na zawodową rodzinę zastępczą oraz planowanym umieszczeniem małoletniej pod opieką skarżącej. Jeżeli zatem skarga dotyczy nienależytego wykonywania zadań przez pracowników jednostki organizacyjnej, a takimi są pracownicy Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, to skarga w istocie rozpatrywana jest jako skarga na dyrektora PCPR, który jest przełożonym służbowym pracowników jednostki i odpowiada za prawidłowe wykonywanie przez nich zadań.

W złożonej skardze Pani D.G. podniosła następujące zarzuty:

1. Odmowa umożliwienia skarżącej pełnienia funkcji zawodowej rodziny zastępczej z powołaniem się na nieprawdziwą przesłankę braku środków finansowych.
2. Próba narzucenia warunków niezgodnych z przepisami ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej w zakresie liczby dzieci oraz powoływanie się na rzekomą zgodę Wojewody na odstępstwa od przepisów.
3. Przekazanie Staroście nieprawdziwej informacji jakoby Powiat Poznański podjął decyzję o przeniesieniu małoletniej bliżej Poznania.
4. Przekazywanie sprzecznych i wprowadzających w błąd informacji w trakcie spotkań w dniach 17 marca 2026 r. oraz 20 marca 2026 r.
5. Nieprawidłowości w zakresie propozycji pełnienia funkcji rodziny pomocowej bez należytego wyjaśnienia jej charakteru.
6. Sprzeczność w ocenie sytuacji małoletniej dokonanej przez PCPR.
7. Ryzyko działania PCPR niezgodnego z nadrzędną zasadą dobra dziecka.

W dniu 13 kwietnia 2026 r. odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Chodzieskiego. W toku posiedzenia Komisja zapoznała się z treścią skargi oraz z wyjaśnieniami złożonymi przez Dyrektora PCPR w Chodzieży, obejmującymi szczegółowy opis przebiegu prowadzonego postępowania kwalifikacyjnego.

Z wyjaśnień Dyrektora PCPR wynika, że w toku rozmowy z dnia 17 marca 2026 r. pracownicy PCPR nie odmówili skarżącej możliwości pełnienia funkcji zawodowej rodziny zastępczej. Wyjaśnili natomiast, że niezbędne jest uprzednie ukończenie przez skarżącą stosownego szkolenia kwalifikacyjnego – co stanowi wymóg ustawowy – oraz że równolegle trwają czynności zmierzające do zabezpieczenia środków finansowych przez Powiat, co jest elementem standardowej procedury. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że skarżąca uzyskała nieprawdziwą informację o braku środków jako przyczynie odmowy.

Z zebranych wyjaśnień nie wynika, by pracownicy PCPR powoływali się na zgodę Wojewody na odstępstwa od przepisów ustawy. Kwestia liczby dzieci mogła być omawiana w kontekście planowania procesu kwalifikacyjnego, nie zaś jako warunek niezgodny z prawem narzucony skarżącej.

Wyjaśnienia złożone przez Dyrektora PCPR w toku posiedzenia Komisji nie potwierdzają, by PCPR celowo przekazało Staroście nieprawdziwą informację. W dniu 10 kwietnia 2026 r. – a więc po

złożeniu skargi – PCPR skierowało do Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Poznaniu pismo w sprawie ustalenia możliwości partycypowania przez Powiat Poznański w kosztach utrzymania małoletniej oraz w sprawie ewentualnego ustanowienia dla niej zawodowej rodziny zastępczej, co świadczy o aktywnym i prawidłowym działaniu PCPR w tej sprawie.

Z wyjaśnień PCPR wynika szczegółowy i spójny obraz przebiegu zdarzeń:

W dniu 17 marca 2026 r. skarżąca została zaproszona do PCPR celem omówienia jej chęci przekwalifikowania się z rodziny niezawodowej na zawodową. Poinformowano ją o konieczności ukończenia szkolenia oraz o trudnościach w funkcjonowaniu małoletniej w dotychczasowym środowisku rodzinnym. Zaproponowano skarżącej pełnienie funkcji rodziny pomocowej jako rozwiązanie umożliwiające stopniowe zapoznanie się z małoletnią, zgodne z zasadą bezstresowej adaptacji dziecka.

W dniu 20 marca 2026 r., podczas posiedzenia oceny sytuacji dziecka, skarżąca wyraziła zgodę na pełnienie funkcji rodziny pomocowej i została poinformowana o terminie szkolenia on-line (30 marca 2026 r.) z zakresu kwalifikacji na zawodową rodzinę zastępczą. Jej partnerowi zaproponowano szkolenie na niezawodową rodzinę zastępczą.

W dniu 24 marca 2026 r. skarżąca poinformowała PCPR o rezygnacji z funkcji rodziny pomocowej i zażądała niezwłocznego przekwalifikowania jej jako zawodowej rodziny zastępczej. Mimo to – wychodząc naprzeciw oczekiwaniom skarżącej – PCPR przyspieszył procedurę kwalifikacyjną i zgłosił ją na to samo szkolenie on-line rozpoczynające się 30 marca 2026 r.

Skarżąca ukończyła szkolenie w dniu 2 kwietnia 2026 r., a świadectwo jego ukończenia wpłynęło do PCPR w dniu 9 kwietnia 2026 r.

W dniu 10 kwietnia 2026 r. skarżąca została poinformowana o kolejnych krokach procesu kwalifikacyjnego, w tym o praktykach u zawodowej rodziny zastępczej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego, w której przebywa małoletnia. Skarżąca otrzymała pismo określające wykaz dokumentów niezbędnych do zakończenia procedury kwalifikacyjnej.

Powyższy chronologiczny ciąg zdarzeń wskazuje, że PCPR prowadził sprawę z należytą starannością, dostosowując tempo i zakres czynności do potrzeb skarżącej i przede wszystkim do nadrzędnego interesu małoletniej. Propozycja funkcji rodziny pomocowej nie miała charakteru manipulacji. Jej celem było zapewnienie dziecku bezstresowego przejścia adaptacyjnego, co jest zgodne z praktyką i standardami pieczy zastępczej.

Różnica w opisie trudności małoletniej między spotkaniem z 17 marca 2026 r. a czynnościami z 20 marca 2026 r. nie świadczy o niespójności PCPR. Szczegółowe przedstawienie trudności funkcjonowania dziecka służyło rzetelnemu poinformowaniu skarżącej o jej sytuacji – co jest obowiązkiem PCPR. Fakt, że jednocześnie poszukiwano dla dziecka rodzinnej formy pieczy, jest działaniem w pełni zgodnym z zasadą dobra dziecka i preferencją rodzinnych form opieki nad instytucjonalnymi.

Analiza działań PCPR nie potwierdza, by PCPR podejmowało czynności sprzeczne z dobrem małoletniej. Wręcz przeciwnie, PCPR aktywnie poszukiwało dla niej stabilnego środowiska rodzinnego, przyspieszało procedurę kwalifikacyjną skarżącej i prowadziło korespondencję z właściwymi instytucjami w Poznaniu. W dniu 10 kwietnia 2026 r. zostało skierowane pismo do Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Poznaniu w kwestii zapewnienia małoletniej zawodowej rodziny zastępczej oraz możliwości partycypowania w kosztach jej utrzymania przez Powiat Poznański.

Mając na względzie wyniki analizy dokonanej przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Chodzieskiego w oparciu o szczegółowe wyjaśnienia złożone przez Dyrektora PCPR oraz dokumentację przebiegu sprawy, Rada Powiatu Chodzieskiego stwierdza, że zarzuty podniesione w skardze Pani D.G. nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiałach. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Chodzieży prowadziło postępowanie kwalifikacyjne w sposób rzetelny, zgodny z obowiązującymi przepisami prawa oraz z poszanowaniem nadrzędnej zasady dobra dziecka.

Wobec powyższego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji jednogłośnie rekomenduje uznanie skargi za bezzasadną.

W związku z tym, że organem właściwym do rozpatrzenia skargi, stosownie do powołanego na wstępie przepisu Kodeksu postępowania administracyjnego jest rada powiatu, która podziela stanowisko Komisji Skarg Wniosków i Petycji w tej sprawie, podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.

Pouczenie:

Informuje się, że zgodnie z art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności zostanie ona pozostawiona w aktach sprawy bez zawiadamiania skarżącego.